

Principy překladačů

Běhová podpora

Jakub Yaghob

Běhová podpora

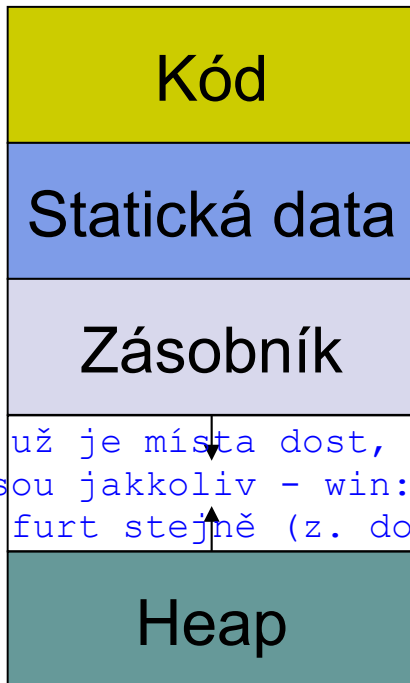
- Statická podpora jazyka
  - Překladač
  - Interface na knihovny
    - Hlavičkové soubory
- Dynamická podpora jazyka
  - Prostředí běhu programu
    - Rozdělení paměti
    - Stav paměti před spuštěním
    - Konstruktory, destruktory globálních objektů
  - Knihovny `interface` C: stačí preprocesor kterej načte *.h
  - Volací konvence často podobně jako OS; rozhraní mezi usercode a OS

Rozdělení paměti

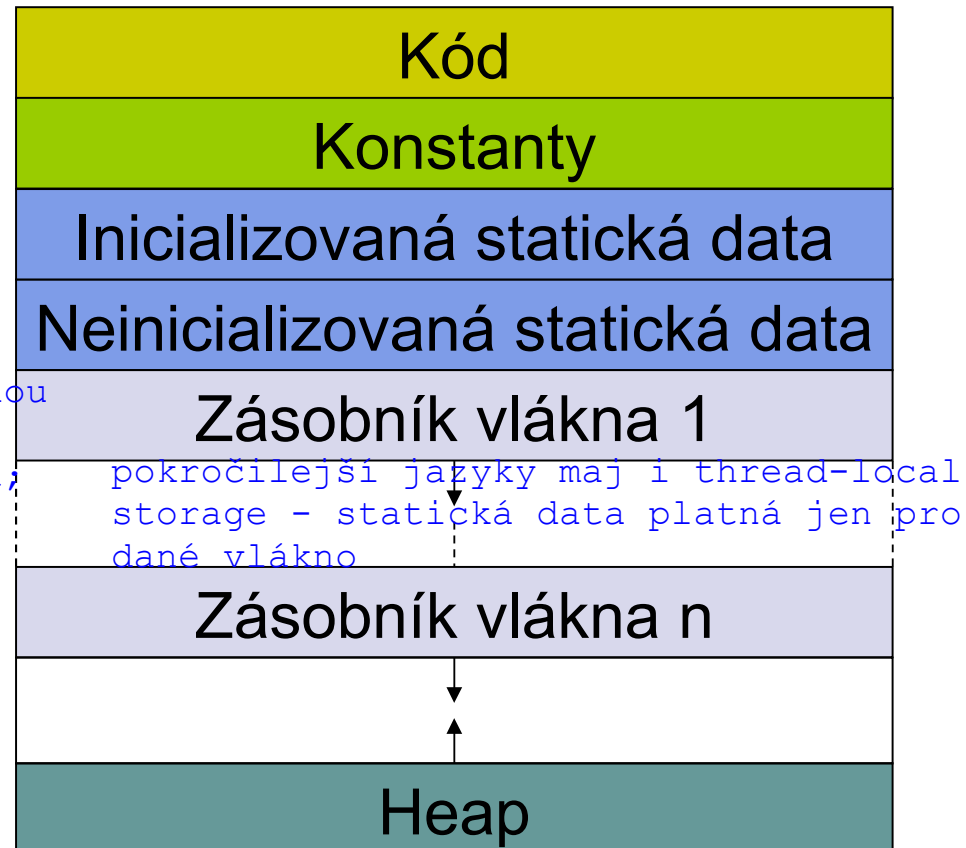
registr ukazující na vrchol zásobníku, překladač předem spočítá, o kolik se to má zvětšit/zmenšit -> za běhu 1 instrukce (oproti heapu, tam musím hledat místo)

- Rozdělení paměti za běhu v procedurálních programech

globální prom.
řetězcové konst
apod.
nová data vzniknou
při volání fce,
zaniknou při ret;

dneska už je místa dost, tak zásobník a heap jsou jakkoliv - win: jsou obráceně, rostou furt stejně (z. dolu, h. nahoru)

pokročilejší jazyky maj i thread-local storage - statická data platná jen pro dané vlákno

Aktivační záznam

= úsek na zásobníku,
něco vyplní volající, něco volaný

když se vejde, tak
v registrech

Návratová hodnota
Aktuální parametry
Odkaz na AZ
Přístupový odkaz
Uložený stav stroje
Lokální data
Přechodné hodnoty

● Odkaz na AZ = předchozí Aktivační záznam,
týká se volající procedury

- AZ volající funkce
- Přístupový odkaz
  - Odkaz na data sémanticky nadřazených funkcí
- Uložený stav stroje
  - Návratová adresa do kódu
  - Registry

jazyky co maj vnořené
procedury (např. PL/SQL
=staticky nadřazená

Volací konvence

= znetvoření; linkry jsou předpotopní, formát taky
long f1(int i, ...) -> ?f1@@YAJH...@@@Z
aby se předaly další info (v C ok)

- Volací konvence

- Mandlování veřejných jmen
- Mechanismus volání funkcí a procedur

kdo zodpovídá za úklid parametrů, apod. - obvykle podle jazyka - C: voljaící, Pascal: volaná

- Zodpovědnost za úklid
- Způsob předávání parametrů
- Registry, zásobník
- Pořadí ukládání parametrů na zásobník
- Způsob předávání návratové hodnoty funkcí

třeba první 4 parametry co se vlezou do registru se předávají registrem

zleva doprava/zprava doleva
C++: zprava doleva =>

proměnné počty param
volaná musí nějak vědět,
co dostává za proměnné para

- Registry, zásobník
- Požadavky na uchování stavu registrů
- Registry pro registrové proměnné

některý registry se musej zachovat
některý se musej přepsat původním kontextem

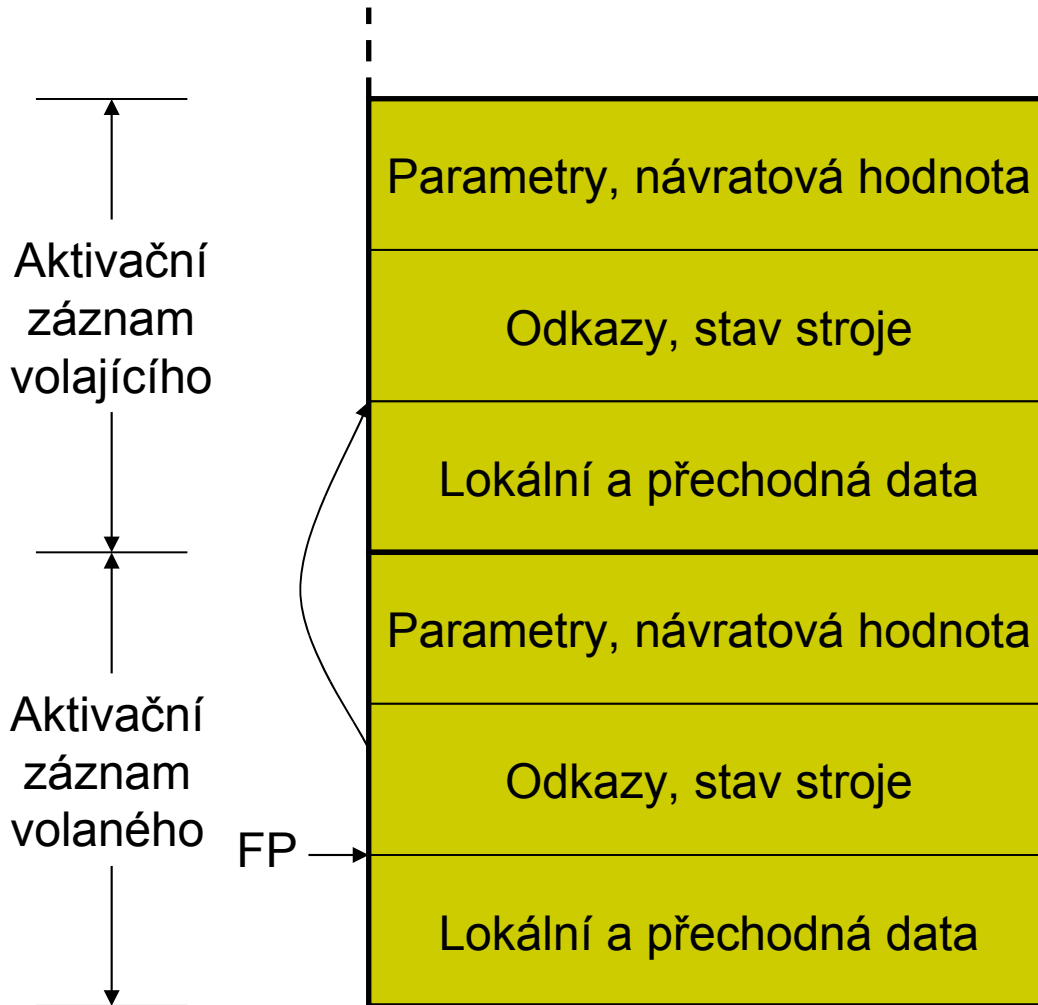
ABI: binary interface - pro knihovny:

výhoda: přenoitelnost (mezi překladačema),

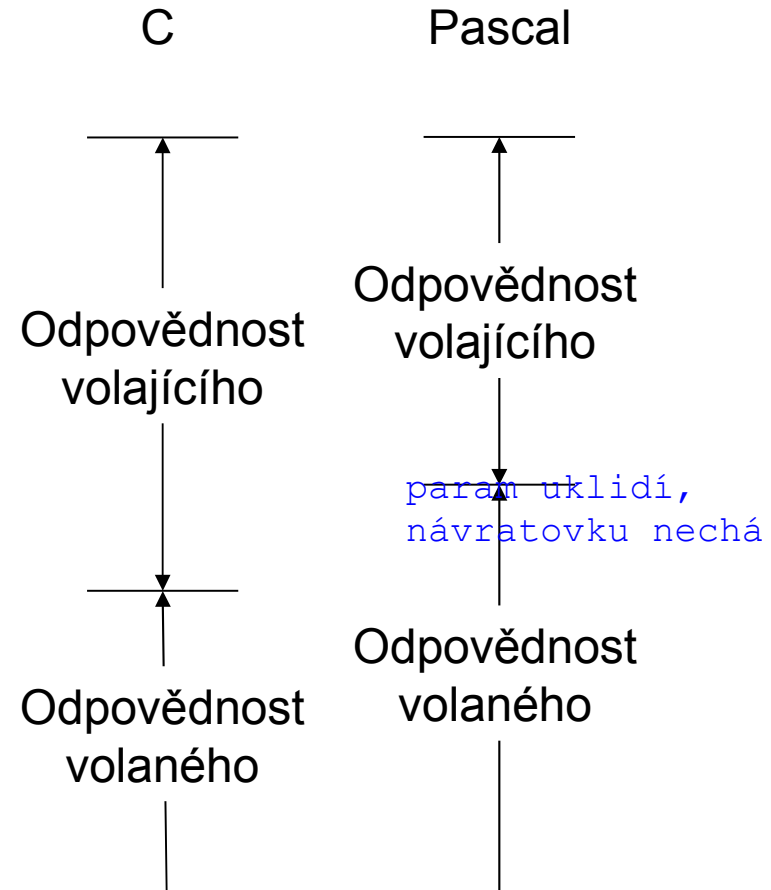
nevýhoda: pro některé jazyky by možná bylo vhodnější to udělat jinak

Mechanismus volání funkcí

obvykle:

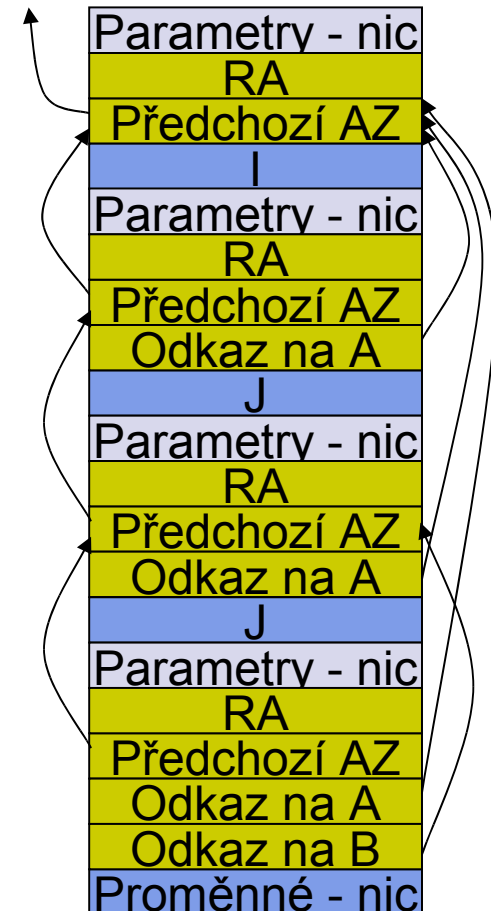

Přístup k sémanticky nadřazeným proměnným

- Pascal
  - Vnořené funkce

```
procedure A;  
var I:integer;  
  procedure B;  
    var J:integer;  
    procedure C;  
      begin ...I+J... end;  
    begin  
      if I>0 B else C;  
    end;  
  begin B end;
```


Předávání parametrů

- Předávání hodnotou
  - Aktuální hodnota parametru vypočtena a okopírována
  - Vstupní parametry, chová se jako lokální proměnná
  - C, „nevařené“ parametry v Pascalu
- Předávání referencí
  - Volající předá adresu na místo v paměti
  - Vstupně/výstupní parametry
  - & v C++, „vařené“ parametry v Pascalu
- Předávání jménem
  - Chová se jako makro – aktuální výraz se „inlinuje“ na místech použití `SQL`

Dynamická paměť

- Alokační algoritmy
  - Spojité bloky volné velikosti
- Garbage collector
  - Implicitní dealokace
  - Čítače odkazů
  - Značkování
    - V jistém okamžiku se zastaví běh programu
    - Všechny ukazatele musí být známy včetně typů
    - Všechny bloky se označí jako nepoužité
    - Prochází se rekurzivně ukazatele a značkují se použité bloky
    - Nepoužité se odstraní
    - Lze i setřepat